

Sygn. akt I C 881/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący SSR Magdalena Glinkiewicz

Protokolant st. sekr. sąd. Bożena Czajkowska

Po rozpoznaniu w dniu 3 października 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa

(...) Sp. z o.o. w G.

przeciwko:

(...) Sp. z o.o. w T.

o:

zwolnienie od egzekucji

orzeka:

I. zwalnia od egzekucji przedmioty:

- tabletki solne, C., (...),
- pektosól worek A25, C., (...),
- sól kamienna A25 (sól kamienna), B. (...), (...),
- sól kamienna A1, B. (...),
- sól jodowana, C. (...), (...),
- sól spożywcza worek A25, C. (...),
- sól kamienna, Halit, FV (...), FV (...), FV (...),

zajęte w N.(...), (...)-(...) M. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. Ś. dnia 18 lutego 2016r. w sprawie egzekucyjnej z wniosku (...) Sp. z o.o. w T. przeciwko S. O. (1) pod sygn. akt Km 1398/15, które stanowią pozycje od 1 do 5 oraz od 8 do 10 protokołu zajęcia z dnia 18 lutego 2016r.

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.069 zł (sześć tysięcy sześćdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 881/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. w S. (dalej A.) złożył przeciwko (...) Sp. z o.o. w T. pozew o zwolnienie od egzekucji następujących ruchomości:

- tabletki solne C., (...),
- pektosól worek A25, C., (...),
- S. kamienna A25 (sól kamienna) B. (...), (...),
- S. kamienna A. B. (...),
- S. jodowana C. (...), (...),
- S. spożywcza worek A. C. (...),
- S. kamienna drogową H. FV (...), FV (...), FV (...),

zajętych w (...), (...)-(...) M. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. Ś. dnia 18 lutego 2016r. w sprawie egzekucyjnej prowadzonej z wniosku (...) sp. z o.o. w T. przeciwko S. O. (2), sygn.. akt Km 1398/15, które stanowią pozycje od 1 do 5 oraz 8 i 10 protokołu zajęcia z dnia 18 lutego 2016r.

Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zajęte ruchomości nabył od A. O., (...) S.A. i A. S.. Powoda ze S. O. (2) łączyła umowa o dystrybucję soli. Dłużnik pozwanego otrzymywał od powoda sól, a następnie ją rozprowadzał.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powód nie wykazał, że ruchomości zajęte w dniu 18 lutego 2016r. w toku postępowania egzekucyjnego stanowią jego własność. Wykazał, że nabył ruchomości wymienione w fakturach, nie wykazał, że są to te same ruchomości, których zwolnienia się domaga.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18 lutego 2016r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu M. Ś. dokonał zajęcia m.in., tabletki solne (2,5 tony), sól pekłowa (8,5 tony), sól kamienna (17,225 tony), sól kamienna (1 tona), sól spożywcza kamienna (6,9 tony), sól spożywcza (13 ton), sól drogową (9 ton). Zajęcie miało miejsce w N. (...)-(...) M.. Zajęcie zostało dokonane do sprawy o sygn. akt Km 1398/15 prowadzonej z wniosku (...) Sp. z o.o. w T. przeciwko dłużnikowi S. O. (2).

Pismem z dnia 25 lutego 2016r. komornik zawiadomił A. o zajęciu ruchomości.

Okoliczność bezsporna (k.127-128)

W dniu 1 grudnia 2015r. (...) Sp. z o.o. w S. zawarła ze S. O. (2) (P. K.-P. w G.) umowę o dystrybucję. Umowa została zawarta na okres jednego roku. S. O. (1) jako dystrybutor prowadził na zlecenie A. dystrybucję soli dostarczanej mu przez A., dodatkowo świadczył usługi magazynowania soli oraz transportu produktów do kontrahentów A.. Zgodnie z umową wyłącznym dostawcą soli do dystrybutora – S. O. (2) był A.. Sól zakupiona przez A. była dostarczana do dystrybutora.

A. pozostawał właścicielem soli przekazanej dystrybutorowi.

Nie rzadziej niż co 6 miesięcy miała być przeprowadzana kontrola stanu magazynu dystrybutora. A. miał prawo udziału w czynnościach inwentaryzacyjnych, nadto był uprawniony do inspekcji magazynów dystrybutora w każdym czasie.

Dystrybutor nie mógł we własnym zakresie prowadzić sprzedaży soli nieprzetworzonej ani przetworzonej. Dystrybutor nie mógł zaopatrywać się w sól u innego dostawcy niż A.. Dystrybutor zobowiązał się nie prowadzić we własnym zakresie, ani za pośrednictwem innych dystrybutorów sprzedaży soli przetworzonej, ani nieprzetworzonej. W przypadku naruszenia klauzuli wyłączności A. miał prawo naliczyć kary umowne w kwocie 50.000 zł.

Dystrybutorowi przysługiwało wynagrodzenie.

Niezaprzeczone (umowa k. 30-32)

A. nie zajmuje się jedynie sprzedażą soli.

Okoliczność bezsporna

W listopadzie 2015r. i styczniu 2016r. A. zakupił sól kamienną drogową, sól kamienną mieloną sort., sól kamienną spożywczą jodowaną, sól spożywczą, pektosól, tabletki solne w (...) S.A. w W., H. O. oraz od A. S. (Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...)).

Sól została dostarczona bezpośrednio do N. do S. O. (2).

S. O. (2) nie był właścicielem soli zajętej przez komornika.

Dowód: potwierdzenie realizacji przelewu k. 15-22

FV k. 23-29

Dowody wydania WZ k. 91-95

List przewozowy k. 96-98

Przesłuchanie świadka S. O. (2) k. 104

S. O. (2) był jedynym dystrybutorem soli (...) Sp. z o.o. Sól była przechowywana w magazynach S. O. (1), sól pakowana była w worki, nie była składowana na hałdach. Zakupione przez A. partie soli nie miały dodatkowych oznaczników. Zakupiona sól nie była nigdy przedmiotem reklamacji.

S. O. (2) współpracował z A. już w 2015r., pod koniec roku 2015r. A. przeprowadził inwentaryzację towaru dostarczonego do S. O. (2).

A. nie miał informacji o niewywiązywaniu się przez S. O. (2) z umowy o dystrybucję, o naruszaniu wyłączności.

Pomiędzy dostawą soli do S. O. (1), a zajęciem komorniczym upłynął pewien okres czasu.

Dowód: przesłuchanie świadka Ł. Z. k. 103v

Pismem z dnia 21 marca 2016r. powód wezwał pozwanego do zwolnienia ruchomości zajętych przez komornika w dniu 18 lutego 2016r.

Okoliczność bezsporna.

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne istotne dla niniejszego postępowania Sąd ustalił na podstawie zgodnych oświadczeń stron, dokumentów, zeznań świadków oraz na podstawie art. 230 k.p.c.

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami tworzyły dokładny stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Co więcej wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W myśl art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

Z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że zajęta przez komornika w dniu 18 lutego 2016r. (pozycje 1-5, 8 i 10 protokołu zajęcia) stanowiła własność powoda. Ze znajdujący się w aktach sprawy faktur, listów przewozowych, dowodów dostawy, drogową celów drogowych, a następnie zakupiona sól była dostarczana bezpośrednio do N. do magazynów dłużnika. Wynika to jednoznacznie z dowodów zapłaty, wystawionych faktur, jak i dokumentów wydania.

Sąd ostrożnie podszedł do oceny wiarygodności dowodów z zeznań świadków S. O. (2) i Ł. Z., mając na uwadze, że byli oni (zwłaszcza S. O. (2)) osobiście zainteresowani treścią końcowego orzeczenia. Niemniej jednak żaden znajdujący się w aktach sprawy dowód nie podważał zeznań świadków. Z materiału dowodowego w żaden sposób nie wynika, że w chwili dokonania zajęcia przez komornika w magazynach dłużnika znajdowała się sól, która nie byłaby własnością powoda.

Zgodnie z przedłożoną do akt sprawy umową o dystrybucję. Dłużnik – S. O. (2) był jedynie dystrybutorem, a nie właścicielem magazynowanej przez siebie soli. Właścicielem soli był (...) Sp. z o.o. A. kupował sól, która następnie przewożona była bezpośrednio do magazynów dłużnika do N.. Umowa zawarta była na wyłączność, dłużnik nie mógł we własnym zakresie prowadzić sprzedaży soli nieprzetworzonej ani przetworzonej, nie mógł zaopatrywać się w sól u innego dostawcy niż A.. Dystrybutor - dłużnik zobowiązał się nie prowadzić we własnym zakresie, ani za pośrednictwem innych dystrybutorów sprzedaży soli przetworzonej, ani nieprzetworzonej. W przypadku naruszenia klauzuli wyłączności A. miał prawo naliczyć dystrybutorowi - dłużnikowi kary umowne w kwocie 50.000 zł.

Charakter umowy łączącej powoda z dłużnikiem nie był przez pozwanego kwestionowany.

Z materiału dowodowego nie wynika, aby w chwili zajęcia dłużnik w magazynach miał sól, której właścicielem był inny podmiot niż powód. Z materiału dowodowego nie wynika, aby sól, która była magazynowana przez dłużnika w chwili dokonania zajęcia była jego własnością.

Powód przedłożył dokumenty, z których wynika, że na w okresie listopad 2015r. – styczeń 2016r. zakupił, a następnie dostarczył do S. O. (2) różne rodzaje soli (spożywcza, drogowa), powód wykazał, że był on właścicielem magazynowanej przez dłużnika soli. Z uwagi na to, że przedmioty, których zwolnienia dochodził powód są rzeczami oznaczonym co do gatunku wykazanie, że zajęte zostały konkretnie ruchomości, których właścicielem był powód, jest trudne. Niemniej jednak skoro powód wykazał, że w tym czasie (tj. w dniu 18 lutego 2016r.) w N. w magazynach dłużnika nie znajdowała się inna sól, niż ta której właścicielem był powód, Sąd uznał, że komornik dokonał zajęcia ruchomości, których właścicielem był powód, a nie dłużnik. W tym miejscu należy wskazać, że strona pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie przedłożyła żadnych dowodów podważających twierdzenia strony powodowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt. 1 sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu składa się: opłata sądowa w kwocie 1.252 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, koszty zastępstwa procesowego 4.800 zł, łącznie 6.069 zł.